

[LIII Gyldenkilde]

Lad mig lige til slut sige, at jeg synes, vi skal prøve at kaste os ud i det. Vi har tidligere brugt kvoteringsregler her i landet til fordel for mændene. Man havde kvoter for mænd på læreanstalterne for folkeskolelærere, fordi man ikke ville have, at det kun skulle være kvinder, der underviste vore børn. Man ville også have mænd ind. Det har jeg aldrig brokket mig over, for jeg syntes, det var rigtigt, at begge parter skulle have den uddannelse. Man har faktisk eksempler på, at man har kvoteret den anden vej rundt, men når det drejer sig om kvinder, kan man ikke.

Med hensyn til at kalde det tvangslovgivning: Vi har faktisk tvangslovgivet på nogle af disse områder. Vore ligeretslove og vore lige-lønslove er tvangslovgivning, hvis man skal bruge den terminologi. Det er direktiver, der er foreslået i EF, og vi har lidt den tort at opleve, at man dér har fremsat flere og bedre forslag, end vi har kunnet fremsætte. Er det tvang, hr. Bjørn Elmquist?

Tove Niemann (FP):

Modsat fru Connie Hedegaard tager Fremskridtspartiet forslaget meget alvorligt, for forslaget er et typisk udtryk for socialdemokratisk vanetænkning, den tænkning, der gennem tiderne ubestridt har ødelagt mest for vores økonomi og for vores samfund som helhed. Regulering, styring og statslig indblanding er begreber, der klart kendetegner Socialdemokratiets politiske udgangspunkt. Staten er for Socialdemokratiet en guddommelig størrelse, der kan løse alle problemer. Tiltroen til og respekten for den enkeltes private beslutning eksisterer kun på et skræmmende lavt niveau.

Ved at lovgive og foretage statslig styring på stort set alle områder i samfundet regner Socialdemokratiet og SF med at man kan opnå et idealsamfund. Man fremstiller en skabelon, og derefter skal alle i samfundet presses ned i den, vel at mærke presses, for såfremt samfundet naturligt tilpassede sig skabelonens idealer, var der ingen grund til at fremstille den.

Med denne nr. B 85-skabelon for ligestilling regner Socialdemokratiet altså med at der kan skabes et samfund, der rent kosmetisk ser lidt pænere ud. Dette er imidlertid kun udadtil. Typisk for Socialdemokratiets vanetænkning er, at man helt overser alle sideeffekter. Således regnede man med at kunne gavne kvinder, der

skulle have børn, ved at lovgive om barselorlov. I virkeligheden gjorde man lige det modsatte. Effekten at barselorlovslovgivningen var, at arbejdsløsheden for kvinder i den fødedygtige alder steg, hvilket i øvrigt ikke er mærkeligt, for hvem vil ansætte personer, der potentielt udgør en større omkostning end andre?

Det samme forhold gør sig gældende, hvis bestyrelser i vidt omfang skal sammensættes efter køn og tilsyneladende ikke efter kvalifikationer. At skadelige sideeffekter ikke er vurderet, end ikke nævnt, fremgår af bemærkningerne til forslaget. Det er ganske typisk for socialdemokratisk tankegang.

Det må siges at være yderst diskriminerende over for kvinder at blive repræsenteret i bestyrelser på grund af deres køn og ikke på grund af deres kvalifikationer og over for de mænd, der ellers ville være blevet ansat på grund af kvalifikationer.

Endvidere vil de berørte virksomheder blive pålagt en temmelig stor ulempe, hvis de fremover skal tvinges til i stort omfang at se bort fra kvalifikationer. Forslaget indebærer, at de skal tvinges til at optage bestyrelsesmedlemmer efter køn og ikke efter reelle kvalifikationer.

Fremskridtspartiet så hellere, at man i stedet for at fremsætte forslag, der indebærer yderligere statslig styring, regulering og kontrol, fremsatte forslag, der gavnedes vores hårdt trængte erhvervsliv. Nøgleordene for en sådan politik – deregulering – afskaffelse af regler – privatisering og friere forhold i alle henseender.

Fremskridtspartiet siger nej til dette beslutningsforslag.

Kirsten Lee (RV):

Til Fremskridtspartiets ordfører vil jeg sige, at det kunne godt være, at det hårdt betrængte erhvervsliv fik det meget bedre, hvis der var flere kvinder, der havde indflydelse.

Det Radikale Venstre finder det i hvert fald klart utilfredsstillende, at kvinder er underrepræsenterede i bestyrelser for aktieselskaber, fonde og lign. Og vi finder det specielt utilfredsstillende dér, hvor det offentlige har udpegningsret eller indflydelse på anden måde.

Det Radikale Venstre ønsker, at kvinder bliver repræsenteret på alle leder i samfundet. Vi ønsker også en mere ligelig repræsentation af kvinder i aktieselskaber, bestyrelser m.v. Det